

VÄRDEBESKRIVNING

Område av riksintresse för naturvård i Dalarnas län

Datum: 2004-02-02

Områdesnummer: NRO 20 155

Områdesnamn: Snickargården

Kommun: Säter (2082)

Kartblad: 12F NO

Area: ca 9,6 ha, varav allt är land

Naturgeografisk region: 28b Sydligt boreala kuperade områden

Agrara kulturlandskapsregioner: Södra Norrlands och norra Svealands skogsbygder

Landskapsformer: Vågig bergkullterräng

Riksvärde:

Naturbetesmark	Flora
Äng	Flora

Värdeomdöme: Representativ naturbetesmark med inslag av öppen hagmark, björkhage, och annan träd- och buskbärande äng samt naturlig slättermark med hackslåt, och med lång kontinuitet.

Det lilla odlingslandskapet vid Snickargården är unikt för denna del av Bergslagen. Här finns ännu en mycket ålderdomlig brukningsstruktur bevarad. Detta område är ovärderligt för floran, faunan och kulturhistoriken.

Bitvis art- och individrika växtsamhällen med arter som slätterfibbla, blåsuga, stagg, kattfot, knägräs, och fjälltimotej. Även en rik svampflora

Huvudkriterier: A, C, D

Stödkriterier: Storlek, mångformighet, kontinuitet, representativitet, raritet, nyckelområde, funktion.

Förutsättningar för bevarande: Fortsatt hävd av området med ängsbruk, bete av hagmarkerna och skötsel av landskapselement. Gallring och röjning av löv bör successivt ske i hagmarkerna. Områdets värden kan påverkas negativt av: Minskad eller upphörd jordbruks/betesdrift, skogsplantering på jordbruksmark, energiskogsodling, igenväxning, spridning av gifter eller gödselmedel,

bebyggelse, nydikningar, täkt, luftledning, vägdragningar.

Säkerställande: Saknas

Områdets huvuddrag: Snickargården är ett fint exempel på äldre odlingslandskap i Norbo finnmark. Odlingsmarkerna är småkuperade och utgörs av små lindor sammanbundna av öppna eller glest lövbeväxta slätterängar. Trädrik hagmark bildar en mjuk övergång mot skogen åt öster och mot vägen i väster.

Vegetationen på de gamla hackslogarna utgörs av örtrik stagghed med strödda rönnor, sälgrar och jätteenar. I aspdungar och hagmark överväger skogsnävaäng med inslag av lågstarrfuktmark. I hackslogar och öppnare delar av hagmarken finner man slätterfibbla, blåsuga, stagg, kattfot, knägräs, dvärglumner och fjälltimotej. Av mycket stort intresse är den rika floran av ängssvampar som påträffats i slätterängarna. Här har över ett dussin röd- och vaxskivlingar iakttagits, varav sex betraktas som hotade arter.

Efter att i alla tider ha hävdats på ursprungligt vis, upphörde dessvärre betesdriften 1987. Vissa delar av slätterängarna hävdas ännu med lie och lindorna slås ännu till största delen.

Anmärkningar: Ingår i länsstyrelsens program för bevarande av natur- och kulturmiljövärden i odlingslandskapet (obj. nr 82-15), i nationell bevarandeplan för odlingslandskapet samt i länets ängs- och hagmarksinventering (obj. nr 82-15) samt i länets naturvårdsprogram (obj. nr 82-36).

Referenser:

Länsstyrelsen Dalarna, 1994: *Värdefulla odlingslandskap i Dalarna*.

Länsstyrelsen 1994. Falun.

Länsstyrelsen i Dalarnas län, 1993: *Dalarnas ängar och betesmarker*.

Länsstyrelsen. Falun.

Naturvårdsverket, 1996: *Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet*. Stockholm.

Rynéus, T, (o medarb.), 1988: *Naturvårdsprogram för Kopparbergs län*.

Länsstyrelsen i Kopparbergs län N 1988:1.